

Publicerad 2012-07-04 22:02 av rolfsman

Det påverkar oss mer än vi tror, det där vi kallar Döden

Ensam, så ensam

Har ingenting jag kan ge

Men så mycket jag vill släppa ut

Har ingenting att luta mig mot

Men så lite kraft att ställa mig upp

Ögonlocken är slutna

Men älskling

jag kan fortfarande se

Läpparna är stängda

Men vännen

Jag kan fortfarande känna din smak

Ensam

Så ensam

Du hade så mycket att ge

Men så orättvist lite tid

Är det såhär livet ser ut?

Är det här allt?

Det man hade som kärast

Kidnappas

Och det enda man får behålla

Är hjärtekrossande minnen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren rolfsman med Poeter.se id #42088 innehar upphovsrätten